Ципола Гізела Альбертівна. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.23599229

ЦИ́ПОЛА Гізела Альбертівна (27. 09. 1944, с. Гать, нині Берегівського р-ну Закарпатської обл.) — співачка (лірико-драматичне сопрано), педагог. Дружина С. Турчака. Народна артистка УРСР (1976), СРСР (1988). Державна премія Грузинської РСР імені З. Паліашвілі (1973; за краще виконання партії Етері в опері «Абесалом Етері» З. Паліашвілі). Лауреатка Всесоюзних конкурсів камерних виконавців (1967) та вокалістів імені М. Глінки (1968; обидва — Київ), Міжнародного конкурсу вокалістів (Токіо, 1976; усі — 1-а премія). Навчалася в Ужгородському музичному училищі (1961—63; кл. А. Задора), закінчила Харківський інститут мистецтв (1969; кл. Т. Веске). 1969—94 — солістка Київського театру опери та балету імені Т. Шевченка; водночас 1984—86 викладала у Київській консерваторії. Оперну діяльність розпочала у Харкові під керівництвом А. Калабухіна. Виконувала твори вітчизняних і зарубіжних композиторів, романси, українські народні пісні. Галерея образів, створених Ц., вражала багатогранністю. Віртуозно володіла виконавським інструментарієм створення повнокровного сценічного образу, передаючи найтонші нюанси характеру не тільки неповторно гарним голосом, а й виразною, психологічно наповненою грою. Гастролі у Німеччині, Іспанії, Франції, Японії, Польщі, Болгарії, Чехословаччині, Угорщині. Після завершення кар'єри повернулася до рідного села. За участю Ц. було здійснено записи київських опер «Ярослав Мудрий» Г. Майбороди, «Катерина Ізмайлова» Д. Шостаковича на фірмі «Мелодія», також озвучила головну героїню у фільмі «Повернення Баттерфляй» (1982, режисер О. Фіалко), зіграла роль Співачки у кінострічці «Пастка» (1993, режисер О. Бійма). Має записи на компакт-дисках.

Основні партії

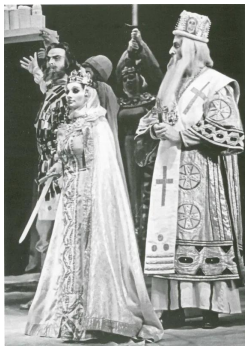
Оксана («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Наталка, Марильця («Наталка Полтавка», «Тарас Бульба» М. Лисенка), Мар'яна, Інгігерда («Арсенал», «Ярослав Мудрий» Г. Майбороди), Тетяна, Ліза, Іоланта, Маруся («Євгеній Онєгін», «Пікова дама», «Іоланта», «Мазепа» П. Чайковського), Марфа («Царева наречена» М. Римського-Корсакова), Ксенія («Борис Годунов» М. Мусоргського), Наталія («Тихий Дон» І. Дзержинського), Баттерфляй, Тоска, Мімі, Ліу, Амелія, Леонора, Єлизавета, Дездемона («Мадам Баттерфляй», «Тоска», «Богема», «Турандот», «Бал-маскарад», «Трубадур», «Дон Карлос», «Отелло» Дж. Верді), Недда («Паяци» Р. Леонкавалло), Сантуцца («Сільська честь» П. Масканьї).

Рекомендована література

1. Гізела Ципола: [оперна співачка] // Культурол. джерела. 2003. № 2
2. Туркевич В. Зірка на ім'я Гізела Ципола // День. 2009, 8 берез.; Данканич Г. М. Світ сценічних образів у оперній творчості Гізели Циполи // Міжнар. вісник: культурологія, філологія, музикознавство. 2018. Вип. 2.

Т. О. Швачко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:
Ципола Гізела Альбертівна / Т. О. Швачко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-894406

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).